

Dr hab. Izabela Kowalik, prof. SGH
Katedra Marketingu Międzynarodowego
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Warszawa, 13 stycznia 2022 r.

**Recenzja osiągnięć naukowych dr Agnieszki Hajdukiewicz
w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse**

Podstawą recenzji jest pismo z dnia 19.10.2021 r. J.M. Pana Prorektora ds. Nauki Profesora Pawła Luli oraz przesłana dokumentacja. Ocena dorobku naukowego oparta jest na kryteriach zawartych w Uchwale Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie nr 54/2019, z dnia 23 września 2019 r., par. 1 ust. 1 oraz art. 219 ust. 1 p. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Pani dr Agnieszka Hajdukiewicz uzyskała stopień magistra ekonomii na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie w r. 1992, zaś w r. 1999, stopień doktora nauk ekonomicznych, po obronie pracy doktorskiej pt. „Źródła i metody rywalizacji w stosunkach handlowych między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską”. Jej promotorem w przewodzie doktorskim był Prof. Stanisław Miklaszewski, prof. Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Po obronie doktoratu, od lutego 2000 r. Pani dr A. Hajdukiewicz kontynuowała pracę w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie, w Kolegium Ekonomii, Finansów i Prawa (wcześniej Akademia Ekonomiczna w Krakowie, Wydział Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych) w charakterze adiunkta, starszego wykładowcy, a następnie od 2019 r. aż do chwili obecnej ponownie w charakterze adiunkta.

Zainteresowania naukowo-badawcze dr Agnieszki Hajdukiewicz dotyczą tematyki związanej z protekcyjnością i liberalizacją w światowym handlu artykułami rolno-spożywczymi; uwarunkowaniami rozwoju polskiego eksportu produktów rolno-spożywczych; handlem międzynarodowym i edukacją ekonomiczną w kontekście zrównoważonego rozwoju. Te trzy

obszary zainteresowań badawczych dr A. Hajdukiewicz rozwijała w różnych okresach kariery naukowej, a w ostatnim okresie głównie skoncentrowała się na pierwszym wymienionym obszarze, czego owocem jest opracowanie monografii habilitacyjnej, którą przedstawiła w autoreferacie jako główne osiągnięcie naukowe.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Rozprawa habilitacyjna dr Agnieszki Hajdukiewicz pt. „Oznaczenia geograficzne produktów rolno-spożywczych w relacjach handlowych Unii Europejskiej” została wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie w 2020 r., które w roku wydania monografii znajdowało się w wykazie wydawnictw sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 p.2a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Recenzentkami wydawniczymi monografii były: prof. dr hab. Marzanna Katarzyna Witek-Hajduk oraz dr hab. prof. UG Krystyna Żołądkiewicz.

Praca będąca przedmiotem oceny składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia, aneksu zawierającego szczegółowe dane odnośnie do liczby unijnych chronionych oznaczeń geograficznych i kwestionariusz wywiadu, a także ze spisu literatury zawierającego 168 pozycji, spisu tabel i spisu rysunków oraz streszczenia.

Monografia wpisuje się w nurt literatury światowej, dotyczącej międzynarodowego handlu artykułami rolno-spożywczymi, w tym rosnącego znaczenia jakości, bezpieczeństwa i pochodzenia żywności. Temat oznaczeń geograficznych jest rozpatrywany przez Autorkę z punktu widzenia handlu międzynarodowego i polityki handlowej, przy czym takie ujęcie nie jest częste w literaturze naukowej. Zwłaszcza zaś powiązanie kwestii ochrony tych oznaczeń przez Unię Europejską z jej międzynarodowymi relacjami handlowymi stanowi prawidłowo zidentyfikowaną lukę badawczą w literaturze naukowej.

Monografia habilitacyjna zawiera syntezę refleksji i analiz dr A. Hajdukiewicz na temat roli oznaczeń geograficznych produktów rolno-spożywczych w handlu międzynarodowym, a także prezentację własnych badań empirycznych Autorki przeprowadzonych w oparciu o dane wtórne oraz pierwotne, zebrane wśród polskich producentów takich artykułów. Struktura rozprawy odzwierciedla przyjęte we wstępie cele, wśród których główny cel to: *Identyfikacja ekonomicznych funkcji oznaczeń geograficznych produktów rolno-spożywczych i regulacyjnych aspektów ich stosowania w handlu międzynarodowym oraz ocena ich znaczenia dla rozwoju relacji UE z krajami trzecimi*. Cel ten, o charakterze poznawczo-

użytecznym został uzupełniony siedmioma celami szczegółowymi, z których pierwsze trzy Autorka realizuje przy wykorzystaniu badań teoretyczno-przebiegowych w rozdziałach 1-3. Cele te koncentrują się na: *przedstawieniu ekonomicznego uzasadnienia stosowania tych oznaczeń* (cel 1), *rozpoznaniu głównych różnic w systemach ochrony oznaczeń stosowanych na świecie* (cel 2) oraz *rozpoznaniu przyczyn konfliktów dotyczących tej ochrony w wielostronnych stosunkach handlowych* (cel 3). Z kolei cele szczegółowe nr 4-7 są realizowane przez badania empiryczne, zaprezentowane w rozdziałach 4 i 5 monografii. Odnoszą się one do: *określenia zakresu ochrony unijnych oznaczeń geograficznych* (cel 4), *zidentyfikowania głównych trendów w eksporcie unijnych towarów posiadających takie oznaczenia* (cel 5), *określenia zależności między liczbą takich oznaczeń a ich udziałem w całkowitym eksporcie produktów rolno-spożywczych UE* (cel 6), a także *zidentyfikowania szans rozwoju eksportu produktów polskich z takimi oznaczeniami* (cel 7). Taki wybór struktury koncepcyjnej badań przez dr A. Hajdukiewicz uważam za trafny i pozwalający na wyczerpującą analizę wybranego tematu. Odpowiadająca jej struktura rozprawy ma charakter logiczny i stopniowo zawęża perspektywę poczynając od przedstawienia tła badanego problemu przy wykorzystaniu wnikliwej analizy źródeł prawnych i danych statystycznych m. in. z baz Eurostatu, poprzez badania oparte na danych wtórnych, aż po analizy empiryczne danych pierwotnych.

Ze względu na zróżnicowany charakter prowadzonych badań Autorka postawiła na wstępie siedem pytań badawczych, odpowiadających eksploracyjnej części analiz oraz dwie hipotezy, weryfikowane w badaniach ilościowych. Hipotezy brzmiące: *(H1) Istnieje dwukierunkowa dodatnia zależność między wynikami w eksporcie produktów rolno-spożywczych krajów członkowskich UE a zakresem ochrony oznaczeń geograficznych pochodzących z tych państw na rynku wewnętrznym UE* oraz *(H2) Istnieje dodatni związek między wynikami w eksporcie produktów rolno-spożywczych krajów członkowskich UE do państw trzecich a zakresem ochrony ich oznaczeń geograficznych na rynkach zagranicznych zapewnionej na mocy bilateralnych umów o wolnym handlu nowej generacji i DCFTA* zostały sformułowane poprawnie i w sposób umożliwiający ich weryfikację, a ponadto dotyczą nowych aspektów zjawisk ekonomicznych.

W rozdziale pierwszym monografii Autorka przedstawia zaczerpniętą z prawa międzynarodowego definicję oznaczeń geograficznych produktów rolno-spożywczych, odnoszącą się do własności intelektualnej. Analizuje różnice w definicjach przyjętych przez

różne akty prawne i posługuje się ostatecznie definicją zgodną z porozumieniem TRIPS. Ten rozdział zawiera ponadto syntezę wiedzy odnoszącej się do roli jaką pełnią tego rodzaju oznaczenia w strategiach marketingu międzynarodowego. Zdefiniowany w tym rozdziale zakres czynników pozwalających na sukces strategii gospodarczej opartej na stosowaniu takich oznaczeń w wymiarze regionu ich pochodzenia uważam za bardzo cenny z punktu widzenia implikacji praktycznych pracy. Ponadto warte podkreślenia jest syntetyczne ujęcie korzyści i kosztów stosowania oznaczeń geograficznych produktów z perspektywy zarówno producentów jak i konsumentów takich wyrobów, zaproponowane w tym rozdziale. Warto byłoby tutaj odnieść się szerzej do znaczenia jakie pełnią produkty regionalne w marketingu terytorialnym i kształtowaniu marki regionu (Mossberg i Kleppe, 2005), z uwagi choćby na rosnące znaczenie międzynarodowej turystyki kulinarnej.

Rozdział 2 przedstawia natomiast odpowiedź na pytanie jakie są sposoby i zasady ochrony oznaczeń geograficznych UE w stosunkach międzynarodowych. Ten wątek jest zaprezentowany na tle analiz porównawczych systemów ochrony stosowanych w USA i Chinach. Autorka w sposób kompetentny prowadzi wywód, rozpoczynając od charakterystyki różnych światowych systemów ochrony oznaczeń geograficznych i jej skomplikowanych aspektów prawnych. Wielostronne porozumienia dotyczące tych oznaczeń stosowane przez WTO, próby ich poszerzenia o nowych uczestników, a także elementy porozumień administrowanych przez WIPO, są wszechstronnie charakteryzowane w tym rozdziale. Wskazuje to na dużą biegłość Autorki w tematyce prawa międzynarodowego związanego z własnością intelektualną i standardów tworzących ramy funkcjonowania systemów krajowych. Rozdział zamyka podsumowanie zasadniczych różnic w podejściach i sposobie ochrony oznaczeń w ramach tych systemów. Fragment ten jest dobrym punktem wyjścia do dalszych, bardziej szczegółowych analiz dotyczących rozwoju stosunków handlowych UE i kontrowersji wokół kwestii oznaczeń geograficznych.

Rozdział 3 zawiera charakterystykę korzystania z oznaczeń geograficznych jako pozataryfowych instrumentów chroniących producentów przed konkurencją zagraniczną. Autorka prowadzi też szczegółową analizę sporów międzynarodowych wynikających z kontrowersji dotyczących umieszczania oznaczeń geograficznych w umowach wielostronnych. Stwierdza, że niepowodzenia w negocjacjach rundy Doha WTO i kontrowersje wokół aktu genewskiego doprowadziły państwa do szukania sposobów zapewnienia lepszemu poziomowi ochrony oznaczeń przez zawieranie umów bilateralnych. Ten

rozdział, objętościowo najkrótszy, można by uzupełnić o zmiany, które nastąpiły po 2018 r., a wynikające z tego, że UE wzięła udział porozumieniu lizbońskim.

Rozdział 4 stanowi syntetyczne omówienie ochrony unijnych oznaczeń geograficznych w umowach bilateralnych z krajami trzecimi. W szczególności Autorka charakteryzuje uregulowania prawne dotyczące tych oznaczeń w kontaktach handlowych UE z USA, Koreą Południową i Ukrainą. Na podstawie analizowanych umów przedstawia porównanie i ocenę zakresu ochrony oznaczeń geograficznych w kontaktach z wymienionymi krajami. Podsumowując stwierdza, że można mówić o sukcesie UE w przenoszeniu unijnych standardów ochrony na rynki trzecie. Warto podkreślić, że dr A. Hajdukiewicz poza źródłami wtórnymi (artykułami, bazami danych) przedstawiła tu własną analizę treści porozumień zawartych w umowach bilateralnych i porównała ustalenia dotyczące współpracy z wymienionymi partnerami UE, co stanowi ciekawe zestawienie z punktu widzenia planowania dalszej polityki ochrony produktów rolno-spożywczych UE w handlu międzynarodowym. Nasuwa się jednak pytanie jakie czynniki sprawiły, że Habilitantka wybrała do analiz właśnie porozumienia obejmujące te trzy kraje?

Rozdział piąty prezentuje badania empiryczne oparte na danych wtórnych pozyskanych z dostępnych baz komercyjnych, a także na danych pierwotnych zgromadzonych w badaniach kwestionariuszowych Habilitantki. Na podstawie danych WITS (Comtrade), DOOR, e-Bacchus, e-Spirit-drinks przedstawiła ona autorskie badanie korelacji udziałów w eksporcie rolno-spożywczym krajów UE i udziałów tych krajów w całkowitej liczbie unijnych chronionych oznaczeń geograficznych. Wyniki wykazują, że im wyższy jest udział danego kraju w eksporcie, tym większa jest liczba chronionych oznaczeń geograficznych pochodzących z danego kraju UE. Bardzo interesujące są wnioski z analizy skupień, przeprowadzonej metodą aglomeracyjną, z zastosowaniem odległości Warda, która pozwoliła wykazać, że istnieją segmenty zawierające kraje członkowskie UE podobne do siebie pod względem znaczenia w eksporcie spożywczym i liczby chronionych oznaczeń geograficznych. Autorka wyjaśnia, że niezbyt silna korelacja między tymi zmiennymi wynika ze sposobu budowania przewagi konkurencyjnej przez analizowane kraje UE. Trzeba jednak zaznaczyć, że uzyskane wyniki świadczą o współwystępowaniu badanych zmiennych, a nie o zależności przyczynowo-skutkowej, gdyż badanie miało charakter przekrojowy. Zatem należy zachować ostrożność w interpretowaniu wyników analizy dotyczącej obu hipotez badawczych.

Dr A. Hajdukiewicz przeanalizowała również korelację pomiędzy udziałem w eksporcie krajów członkowskich Unii Europejskiej do krajów trzecich, a liczbą oznaczeń geograficznych chronionych na podstawie umów handlowych UE, należących do tzw. trzeciej generacji i DCFTA. Wyniki potwierdzają, że więksi eksporterzy produktów rolno-spożywczych do krajów trzecich, posiadający mocną pozycję w eksporcie UE, uzyskują zazwyczaj wyższą ochronę swoich oznaczeń w ramach tzw. umów nowej generacji. Wyniki te, stanowiące weryfikację hipotez postawionych we wstępie, niewątpliwie mają charakter nowatorski i stanowią wkład Autorki do wiedzy w badanym zakresie. Szczególnie interesujące jest zestawienie wyników weryfikacji pierwszej i drugiej hipotezy badawczej oraz wnioski dotyczące porównania ochrony oznaczeń geograficznych na rynku wewnętrznym UE i rynkach trzecich. Pewne wątpliwości budzi natomiast umiejscowienie w tym rozdziale w p. 5.2 omówienia międzynarodowych konfliktów dotyczących oznaczeń geograficznych, gdyż ten punkt odpowiada tematycznie i metodycznie analizom umieszczonym w rozdziale 3.

W kolejnej części rozdziału 5 przedstawiono wyniki badania empirycznego prowadzonego metodą kwestionariuszową wśród grup producenckich oferujących polskie produkty chronione oznaczeniami geograficznymi. Warto podkreślić, że autorka dotarła do prawie wszystkich grup producentów (n=31; 91,2% populacji generalnej) oferujących tego typu produkty. Uzyskała ciekawe wyniki dotyczące korzyści i barier związanych ze stosowaniem oznaczeń geograficznych. Zaproponowała również wnioski dla władz lokalnych i centralnych dotyczące wsparcia dla działania grup producenckich na rynkach zagranicznych. Wnioski z badań empirycznych przedstawionych w tym rozdziale niosą ważne implikacje dotyczące ochrony polskich producentów wyrobów z oznaczeniami geograficznymi. Potwierdzają one bowiem relatywną słabość ich pozycji konkurencyjnej w porównaniu z producentami innych krajów UE i konieczność wzmocnienia wszelkiego rodzaju działań – eliminujących bariery eksportu na poziomie mikro- jak i makroekonomicznym, co umożliwi wykorzystanie ich potencjalnych przewag konkurencyjnych.

Podsumowując rozważania związane z przedstawioną rozprawą, uważam wybór problematyki pracy za aktualny i trafny, mający szczególne znaczenie dla polskich stosunków handlowych z zagranicą. Wykorzystana literatura przedmiotu jest bogata i zawiera aktualne pozycje (ponad 50% z nich powstało w okresie od roku 2015), wraz z dokumentacją z umów międzynarodowych, którą Autorka kompetentnie przeanalizowała. Na podkreślenie zasługuje

logiczna struktura i prawidłowe proporcje pracy, co wykazuje dojrzałość naukową Habilitantki. Głównym walorem badań empirycznych jest umiejętność połączenia analiz wykorzystujących zróżnicowane metody i opartych na różnych typach danych, co umożliwia całościową ocenę postawionego problemu badawczego. Przedstawione wnioski końcowe są wartościowe zarówno dla teorii i jak i praktyki z zakresu międzynarodowych stosunków gospodarczych.

Wyniki analiz prowadzonych przez dr A. Hajdukiewicz wykazują, że Polska mając stosunkowo mocną pozycję w eksporcie wyrobów rolno-spożywczych, uzyskuje słabą, a niekiedy wręcz żadną ochronę na rynkach krajów trzecich. Nowatorski jest ponadto wniosek dotyczący powiązań między wynikami w eksporcie krajów członkowskich UE a udziałem w ochronie oznaczeń geograficznych. Także zaprezentowane badanie kwestionariuszowe polskich producentów i eksporterów produktów z chronionymi oznaczeniami w systemie UE przynosi ważne implikacje dla dalszych badań naukowych.

Wyraźny aspekt aplikacyjny zaprezentowanych w książce prac jest bezdyskusyjny. Znajomość różnic, które występują między krajowymi systemami oraz szczegółowych uregulowań w tym zakresie ma duże znaczenie dla eksporterów zamierzających wykorzystać te oznaczenia w ekspansji zagranicznej. Stanowi to też ważną wskazówkę dla władz regionalnych, odpowiedzialnych za przygotowanie wpisów na Listę Produktów Tradycyjnych i dla władz centralnych przygotowujących argumenty do negocjacji międzynarodowych.

Książkę można zatem uznać za znaczący wkład Pani dr A. Hajdukiewicz do nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse. Monografia przedstawia bowiem szeroki zakres powiązań między unijnym systemem ochrony oznaczeń geograficznych a międzynarodowymi stosunkami handlowymi i handlem rolno-spożywczym UE, co jest ujęciem nowym. Przedstawione przeze mnie wątpliwości i pytania nie umniejszają wartości rozprawy.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Dr Agnieszka Hajdukiewicz ma na swoim koncie 65 opublikowanych prac, z czego 52 zostało ogłoszonych po uzyskaniu stopnia doktora. Sumaryczny impakt faktor prac wynosi 7,12. Indeks Hirsha z dnia 17.10.2021, według bazy UEK wynosi 6. Liczba cytowań z dnia 17.10.2021 wynosi 118; całkowita liczba punktów według MEiN z dnia 26.05.2021 wynosi

541. Pośród publikacji Autorki, wydanych po doktoracie, poza podaną jako główne osiągnięcie monografią znajduje się:

- 35 artykułów w czasopismach, w tym aż 32, w których Habilitantka jest jedyną autorką. W ogólnej liczbie jest 5 artykułów w jęz. angielskim, z czego 2 to publikacje w zagranicznych czasopismach, posiadających Impact Factor (*Energies, Sustainability*).
- 16 rozdziałów w monografiach w tym 15 samodzielnych; w ogólnej liczbie 1 został opublikowany w jęz. angielskim w monografii zagranicznej, natomiast 5 spośród monografii, w których Habilitantka jest współautorką wydanych było przez UE w Krakowie.
- 1 współredakcja monografii naukowej wydanej w Polsce.
- 6 rozdziałów w materiałach konferencyjnych, w tym 3 w jęz. angielskim.

W ocenie dorobku publikacyjnego zwraca uwagę duża aktywność publikacyjna, jednak względnie mały udział publikacji angielskojęzycznych (15%). W cytowaniach można podkreślić znaczną liczbę cytowanych publikacji (25), z czego około połowy cytowań znajduje się w bazach Scopus i WoS.

W okresie bezpośrednio po uzyskaniu stopnia doktora zainteresowania badawcze habilitantki skupiały się wokół zagadnień protekcyjizmu i liberalizacji w światowym handlu rolnym. Wybrane, przedstawione w dokumentacji przez Habilitantkę prace naukowe dotyczące tej tematyki, opublikowane począwszy od r. 2009 aż do r. 2020, ukazywały się w czasopismach o zasięgu głównie krajowym, z tzw. Ministerialnej listy B oraz jako rozdziały w monografiach krajowych. Na podkreślenie zasługuje samodzielność w opracowaniu skomplikowanych zagadnień liberalizacji handlu rolnego prowadzonej na forum WTO, zwłaszcza z perspektywy krajów rozwijających się, a także uwzględnienie punktu widzenia interesów Unii Europejskiej. Szczególnie wartościowa jest analiza przedstawiona w art. nr 5 zatytułowanym „Protekcjonizm w handlu rolnym z czasach globalnego kryzysu i jego implikacje” (Prace i Materiały IHZ UG, 2012), prezentuje on bowiem aktualną i dziś tematykę oraz własne analizy Autorki, na podstawie danych WTO, dotyczące restrykcji handlowych stosowanych przez kraje G20 i omówienie ich skutków dla handlu światowego.

Kolejny obszar badawczy, który dr A. Hajdukiewicz wymienia jako szczególnie ją interesujący dotyczy problemów polskiego eksportu rolno-spożywczego. Jako najbardziej

warte uwagi zalicza swoje publikacje z tej tematyki, powstałe w latach 2010-2018, obejmujące głównie analizę szans rozwoju polskiego eksportu rolno-spożywczego, na rynki pozaunijne. Przedstawione wyniki wskazały na dobrą pozycję konkurencyjną Polski w handlu art. rolno-spożywczymi, mimo występowania różnego rodzaju barier pozataryfowych w handlu, szczegółowo analizowanych przez Habilitantkę. Pośród tych prac warto wyróżnić publikację w jęz. angielskim w czasopiśmie „Folia Horticulturae” (IF z 2019 - 1,84). Studium przypadku dotyczące Wiśni nadwiślanki jako przykładu chronionej nazwy pochodzenia zostało zacytowane aż 37 razy, głównie przez autorów zagranicznych. Natomiast w artykule „Szanse i bariery polskiego eksportu ...” (Zeszyty Naukowe UE w Katowicach, 2017) Habilitantka w kompetentny sposób analizuje uwarunkowania internacjonalizacji przedsiębiorstw polskich w Skandynawii. Wychodząc od teorii internacjonalizacji etapowej, sieciowej i tzw. przyspieszonej, przedstawia ciekawe perspektywy rozwoju eksportu rolno-spożywczego na te rynki.

Trzeci, najnowszy obszar zainteresowań Habilitantki obejmuje prace badawcze, których wyniki ukazały się w latach 2014-2020. Z tego okresu opublikowanych zostało kilka artykułów w języku angielskim, w tym dwa w czasopismach z tzw. Listy Filadelfijskiej, tj. „Energies” (IF 2019: 2,7) oraz „Sustainability” (IF 2019: 2,6). Pani dr A. Hajdukiewicz opublikowała je we współautorstwie, jednak jej wkład w wykonanie tych prac wynosił 50% i polegał na współtworzeniu koncepcji pracy, gromadzeniu i analizie danych, a także współpracy w opisie dyskusji i wniosków. W ramach tego obszaru badawczego szczególnie interesująca jest praca: „The International Trade Disputes over Renewable Energy” (Energies, 2020), która zawiera charakterystykę sporów handlowych dotyczących handlu ogniwami fotowoltaicznymi prowadzonych w latach 2007-18 w WTO. Uzupełniono ją o analizę danych wskazującą na powiązania między protekcjonizmem w handlu a przewagą komparatywną krajów w sektorze energii odnawialnej, co niewątpliwie jest tematem nowym.

W uzupełnieniu omówienia aktywności naukowej warto nadmienić, że Pani dr A. Hajdukiewicz bierze obecnie udział w realizacji naukowego projektu międzynarodowego dotyczącego nauczania przedmiotów z zakresu nauk ekonomicznych (Numer projektu: 2020-1-Hr01-Ka202-077771), którego koordynatorem jest University of Zagreb, Faculty of Economics and Business. Ponadto Habilitantka brała udział w pięciu programach

międzynarodowych o charakterze stypendiów naukowo-dydaktycznych – m.in. w University of Split (2018), Dalarna University (2008), Haaga-Helia University of Applied Sciences (2007), a tuż po doktoracie – w stażu badawczym w Grand Valley State University (USA, 2000), co świadczy o jej kompetencjach w zakresie międzynarodowej współpracy naukowej. Warto też podkreślić jej systematyczne zaangażowanie w prace naukowe w jednostce macierzystej, w tym udział w 19 projektach naukowych realizowanych w ramach subwencji w UEK. Z rąk Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie Pani dr A. Hajdukiewicz otrzymała dziewięć razy nagrody naukowe, w tym trzykrotnie – za osiągnięcia indywidualne.

Działalność naukowa Pani dr A. Hajdukiewicz realizowana była ponadto we współpracy z dwoma ośrodkami naukowymi w Polsce: Krakowską Akademią im. A. Frycza-Modrzewskiego, gdzie przez prawie trzy lata (2008-2010) pracowała jako adiunkt w Katedrze Marketingu i dodatkowo przez kilka lat jako pracownik dydaktyczny, a także z Wyższą Szkołą Zarządzania i Bankowości w Krakowie, gdzie prowadziła aktywną działalność naukowo-dydaktyczną w latach 2008-18.

W wyniku prac w Krakowskiej Akademii im. Frycza-Modrzewskiego, opublikowała dwa artykuły naukowe w czasopismach wydawanych przez tę uczelnię (wydane w latach 2006 i 2019). Z kolei wyniki jej badań prowadzonych w ramach zatrudnienia w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości znalazły odzwierciedlenie w publikacji rozdziału w monografii wydanej przez tę uczelnię w 2014 r. Wymienione publikacje świadczą zatem o istotnej aktywności naukowej dr A. Hajdukiewicz zrealizowanej także w uczelniach poza jednostką macierzystą.

Ocena pozostałych elementów dorobku

Pani dr Agnieszka Hajdukiewicz swoją działalność badawczą łączy ze znacznym zaangażowaniem w działalność dydaktyczno-wychowawczą. Jest znanym, cieszącym się dobrą opinią wśród studentów nauczycielem akademickim. Prowadzi zajęcia na różnych poziomach studiów, jak również opiekuje się pracami dyplomowymi i magisterskimi. W Akademii Ekonomicznej w Krakowie prowadzi głównie przedmioty na kierunku Międzynarodowe Stosunki Gospodarcze, a także na Kierunku Zarządzanie Międzynarodowe. Ma również w dorobku dydaktycznym prowadzenie zajęć w ramach programu Erasmus na uczelniach w Szwecji, Finlandii i Chorwacji a także we wspomnianych wyżej polskich

uczelniah prywatnych. Wypromowała imponującą liczbę 242 prac magisterskich i 222 prace dyplomowe. Ponadto była zaangażowana w opracowanie programów kształcenia z zakresu kilkunastu różnych przedmiotów na studiach licencjackich i magisterskich. Na podstawie przedstawionych wyżej danych nasuwa się wniosek, że Pani dr A. Hajdukiewicz jest znanym, cenionym, rzetelnym pracownikiem naukowym i wychowawcą oraz posiada umiejętność współpracy w zespołach naukowo-badawczych i programowych.

Warto na koniec podkreślić związki Habilitantki z praktyką gospodarczą. W ramach działalności Konsulatu Generalnego w Krakowie Pani dr Agnieszka Hajdukiewicz utrzymywała regularną współpracę z przedstawicielami dyplomacji gospodarczej USA (lata 2016-18). Prowadziła ona także warsztaty dla przedsiębiorców na temat umiędzynarodowienia działalności, na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego w Krakowie (2017); pracowała w charakterze konsultanta oraz jako ekspert wykonywała opracowania dla instytucji publicznych.

Podsumowując, habilitantka posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse, w tym monografię oraz artykuły opublikowane w impaktowanych czasopismach zagranicznych. Wykazała się również istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Stanowi to realizację wymagań związanych z ubieganiem się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego (art. 219 Ustawy o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z 2018 r. oraz par.1, p.1 ust.3, Uchwały Senatu nr 54/2019 z dnia 23 września 2019 r. Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie). W związku z tym proszę Radę Dyscypliny Ekonomia i Finanse Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie o dopuszczenie Pani dr Agnieszki Hajdukiewicz do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

13.01.2022 *Młowalik*